

PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY	Warszawa, dn. <u>16/12</u> 2015 r.
PE-OP.3120.732.2015.BPO BPE-2-OP/31101/<u>3346</u>/BPO/15	

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji

Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.)

2. Rozstrzygnięcie

Po rozpatrzeniu wniosku : (dalej: „Wnioskodawca”) z dnia 2 listopada 2015r. (wpływ do organu podatkowego w dniu 5 listopada 2015r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, postanawiam uznać stanowisko Wnioskodawcy - w przedstawionym stanie faktycznym - za prawidłowe.

3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku

Z treści przedłożonego wniosku wynika, że Wnioskodawca jest użytkownikiem wieczystym działek, na których wzniesione są budynki stanowiące własność lub współwłasność Wnioskodawcy. Części budynków stanowią lokale, które wnioskodawca wynajmuje podmiotom prowadzącym działalność leczniczą. Lokale będące przedmiotami umów najmu zajmują łączną powierzchnię 815,40m.kw, natomiast Wnioskodawca zadeklarował do opodatkowania powierzchnię 367,56m.kw. jako powierzchnię użytkową budynku związaną z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęta przez podmioty udzielające tych świadczeń o powierzchni użytkowej do 2000m.kw.

W związku z powyższym, pytanie Wnioskodawcy brzmi: „Czy wobec przedstawionego stanu faktycznego, Podatnik jest uprawniony do skorzystania z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości dla powierzchni związanych z udzielaniem świadczeń medycznych na całą powierzchnię zajmowaną przez Centrum Medyczne I to jest 815,40m.kw.?”

4. Stanowisko wnioskodawcy

Zdaniem Wnioskodawcy, w latach 2011 – 2014 zawiązał kwotę podatku od nieruchomości poprzez zastosowanie preferencyjnej stawki podatku jedynie dla powierzchni użytkowej budynku bezpośrednio przeznaczonej na udzielanie świadczeń medycznych i zastosowanie dla pozostałych powierzchni związanych z udzielaniem tych świadczeń, stawki obowiązującej dla powierzchni budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Podatnik uważa, iż wobec obowiązującego brzmienia ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, stawka preferencyjna przysługuje mu na całą powierzchnię związaną z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i zajmowanych przez te podmioty, to jest łącznie 815,40m.kw.

5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d) ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014r.poz. 849 ze zm. dalej jako „u.p.o.l.”) rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że stawki nie mogą przekroczyć rocznie od budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń - 4,27 zł od 1 m² powierzchni użytkowej.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie zawiera definicji świadczeń zdrowotnych, w związku z czym należy się oprzeć na ustawie z dnia 15.04.2011r. o działalności leczniczej (Dz.U. z 2015r. poz.618, ze zm. dalej jako „u.d.l.”). Definicję świadczeń zdrowotnych zawiera art.2 ust.1 pkt 10 u.d.l. zgodnie z którym są to działania służące

zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Ustawa o działalności leczniczej nie zawiera podziału na pomieszczenia zajęte pod udzielanie świadczeń zdrowotnych oraz związanych z udzielaniem tych świadczeń wskazując jedynie w art.17 ust.1 pkt 1, iż podmiot leczniczy obowiązany jest posiadać pomieszczenia lub urządzenia, odpowiadające wymaganiom określonym w art.22 w/w ustawy.

Z literalnej wykładni art.5 u.p.o.l., wynika, iż szeroko traktuje on przedmiot opodatkowania wskazując na budynki związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Tym samym, zastosowanie stawki preferencyjnej jest uzależnione jedynie od łącznego spełnienia dwóch przesłanek tj. budynek lub lokal musi być związany z działalnością w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, oraz musi je zajmować podmiot udzielający tych świadczeń. Na powyższe wskazuje zarówno:

- doktryna: L.Etel „Podatek od nieruchomości Komentarz” Lex 2012 – „Niższa stawka po wprowadzeniu zmian objęła dodatkowo te budynki i ich części, które nie były faktycznie na świadczenia zdrowotne zajmowane, ale pozostawały w związku z realizacją tych świadczeń (jak np. korytarze, toalety, stołówki czy pomieszczenia administracyjne, które służą pacjentom i personelowi, lecz w których z zasady nie udziela się świadczeń zdrowotnych).”

- orzecznictwo por.wyrok WSA w Łodzi z 13.01.2015r I SA/Łd 1158/14, wyrok WSA w Gliwicach z 16.07.2014r I SA/GI 1741/13, wyrok WSA w Szczecinie z 29.05.2014r I SA/Sz 32/14,

Tym samym, należy uznać, iż podstawę opodatkowania do której znajduje zastosowanie stawka preferencyjna podatku od nieruchomości jest cała powierzchnia użytkowa lokali zajmowanych przez podmioty udzielające świadczeń medycznych.

Odrębną kwestią pozostaje możliwość stosowania stawek preferencyjnych przez podmiot, którego przedmiotem działalności nie są świadczenia medyczne, lecz wynajem lokali podmiotom udzielającym takich świadczeń. Zgodnie z art.3 ust.1 u.p.o.l. podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące właścicielami, posiadaczami samoistnymi lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości. Z kolei zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d) u.p.ol. jednym z warunków zastosowania stawki preferencyjnej jest fakt zajmowania budynku przez podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych. Powołany przepis nie statuuje natomiast wymogu, by podmiot udzielający takich świadczeń był podatnikiem podatku od nieruchomości. Należy zatem uznać, iż właściciel budynku, pomimo iż nie udziela świadczeń medycznych jest uprawniony do zastosowania stawek preferencyjnych, jeśli tylko budynek jest zajmowany przez podmiot, który taką działalność prowadzi (por.uzasadnienie wyroku WSA w Łodzi z 13.01.2015 „Podkreślenia wymaga także, że stawka podatku od nieruchomości z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d u.p.o.l. może być stosowana również przez takiego podatnika - właściciela budynku, który sam nie udziela świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, lecz wynajmuje budynek lub jego część innym podmiotom, udzielającym takich świadczeń na powierzchni, będącej przedmiotem najmu.”)

Mając powyższe na uwadze, organ podatkowy uznał stanowisko wnioskodawcy za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm., dalej jako „ppsa”). Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 ppsa). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działalność lub bezczynność są przedmiotem skargi.

Z upr. p. MENTA
MIASTA STAWOWO WARSZAWY

Joanna Gutkowska
Złotych Słabonka
Warszawa